

Hans van Brakel

2 april 1959 — 5 augustus 2026

Op deze pagina kunt u uw herinnering aan Hans delen of een persoonlijke boodschap achterlaten voor de familie.

Groot of klein, ieder bericht is waardevol en biedt troost in deze verdrietige tijd.

Dank u wel voor uw medeleven.

14 condoleances

Pieter 7 augustus 2026

Hij was nieuwschierig hoe iets werkte, dus dat moet uit elkaar worden gehaald. Oei, daar gaat een nieuwe fiets. Terug in elkaar oei, dat wordt een probleem. Dan mocht ik het weer in elkaar zetten.
Armpje drukken en dan lekker knijpen je vingers een keer lachen, doordrukken, lachen gewonnen.

Zo wil ik mijn Ome Hans in herinnering houden,

Louis rokven 8 augustus 2026

Het was een hele fijne collega om mee te werken we makte elke nog een praatje als we elkaar tegen kwamen rust zacht hans ik wens de familie heel veel sterkte toe

Bernadette 8 augustus 2026

Herinneringen aan
Oom / “onze Hans”

Eéns kreeg jij er een nieuwe titel bij: die van oom.
Maar voor mij voelde je niet als een 'oom op afstand'.
Omdat ik als kind én later als puber een periode bij oma woonde, groeiden we samen op onder hetzelfde dak. Met jouw zeven jaar voorsprong was je voor mij veel meer dan een oom; je voelde als een grote broer.

Wat was ik trots als we samen op de fiets stapten. Jij trakteerde mij bij Beekmans op mijn allereerste single van KISS (I Was Made For Lovin' You) en eentje van Cheap Trick — 6 gulden per stuk! Op de terugweg zat ik bij jou achterop. De bomen raasden voorbij en ik kneep hem soms van de spanning, bang dat we zouden vallen. Maar jij hield het stuur altijd recht. Wat hadden we lol samen !

Toen ik op mijzelf ging wonen, bleef die hechte band. Je kwam graag bij ons eten en genoot met volle teugen van je verwendagen. Samen met oma haalden we je op voor een leuk uitstapje. Dan genoot je van de autorit, de gezelligheid en natuurlijk van het eten — waarbij oma je haarscherp in de gaten hield en vond dat je te veel at (wat natuurlijk reuze meeviel!). Daar is de uitspraak van “Toe Pé Toe “ mij altijd van bijgebleven.
Jullie waren een onafscheidelijk duo, je zorgde altijd met zo veel liefde en geduld voor haar.

Je was een man van vele talenten en interesses.
De “digitale wereld” had geen geheimen voor je….. (al sprong je GSM soms spontaan op mysterieuze instellingen als we belden!). Je hield van muziek en films, en met je technische inzicht wist je mijn kapotte radio moeiteloos uit elkaar te halen. Helaas bleven ook hier weer onderdelen over en kwam er geen muziek meer uit. Maar je had wel je uiterste best gedaan.

Ook deelden we de liefde voor bloemen en planten. ingewikkelde Latijnse namen, kon je bij de juiste planten benoemen

Ons laatste uitje, zal mij altijd bij blijven.
Samen naar de modeltreinen kijken, deze keer in de rolstoel.
Ger mocht je duwen.
Jij vond het allemaal prima en we hadden samen weer een hele fijne dag.

Bedankt voor alle mooie herinneringen, de muziek, de ritjes achterop je fiets, en zorgzaamheid. Ik ga je ontzettend missen.

Middels deze weg wens ik één ieder die nauw betrokken was bij “ONZE HANS “ heel veel sterkte.

Ad en Thea Rozen Van Laarhoven 9 augustus 2026

Van Harte Gecondoleerd met het verlies van jullie Hans.
Heel veel sterkte.
Liefs van ons 2 kes

Helma.van breemen 9 augustus 2026

Hans ik heb 12 jaar op het schop mogen werken in de zorg , toen je op het schop kwam wonen was dit best even wennen en daar had je zo je eigen gedachten over.
Maar een tijdje verder paste jij je aan en begon actief mee te doen met de groep.
bbq vond je heerlijk als we dit regelmatig in de zomer organiseerde, het late pilsje voor dat je naar bed ging en mijn slaapdienst was altijd gezellig kletsen.
De kerstperiode vond je eerst niks, maar een paar jaar later kwam er toch ook een kerstboom en hielp je ijverig mee, voor een uitje was je ook te porren zoals Toverland in Limburg waar je ontzettend van heb genoten en zo meer van deze uitjes.
Hans je was een fijne medebewoner en ik heb van je genoten zo als je was.
Rust zacht Hans en heel veel sterkte voor de familie.

Maya, Corinne en Jet 9 augustus 2026

Hans en zijn rekensommetjes

Hans was zo'n man die niet per se op de voorgrond hoefde te staan. Rustig, vriendelijk en altijd met een glimlach. Als lid van soos C'est la Vie voelde hij zich thuis tussen de mensen, de gezelligheid en natuurlijk… aan de bar.

Daar kon hij rustig zitten, een beetje om zich heen kijken en vooral goed luisteren. En Hans zag alles.

Op een avond zat hij weer op zijn vertrouwde plekje aan de bar. Hij keek eens de zaal in en zei, bijna terloops:

"Het valt me op dat hier toch behoorlijk wat mensen zitten die niet zo goed kunnen tellen."

Wij moesten lachen. Want ja, Hans had blijkbaar iets ontdekt wat wij zelf nog niet helemaal doorhadden.

Of het nu ging om het aantal drankjes, wie er aan de beurt was, hoeveel mensen er nog moesten komen of wie er nu precies aan de beurt was om te betalen… volgens Hans klopte er regelmatig iets niet.

Maar zoals Hans dat kon zeggen, zat er nooit venijn in. Het was zijn rustige manier van observeren, zijn droge humor en vooral zijn plezier in de mensen om hem heen.

Als we eraan terugdenken, zien we hem weer zitten aan de bar. Rustig, tevreden, met die kenmerkende blik waarmee hij alles in de gaten hield.

En misschien had Hans wel gelijk.

Want bij C'est la Vie hoefde je niet altijd goed te kunnen tellen. Je hoefde alleen maar te weten dat gezelligheid, vriendschap en samen mooie momenten beleven nooit in cijfers zijn uit te drukken.

Hans, we missen je.

Maar iedere keer als er aan de bar weer iemand de tel kwijt is, zullen we even aan jou denken… en glimlachen.

Want Hans zou waarschijnlijk rustig hebben gezegd:

"Zie je wel… ze kunnen nog steeds niet tellen."

Van Doleweerd Familie USA 10 augustus 2026

Gecondoleerd met je verlies. In de tijd dat ik Hans heb mogen leren kennen, heeft hij altijd een grote indruk op me achtergelaten door zijn kracht en geduld. Toen hij hier op vakantie was in Californië, maakte hij lange wandelingen met onze kleine hond Bubba. Die werd er uiteindelijk best wel moe van, omdat zijn wandelingen altijd zo lang waren!

Hans van Brakel 11 augustus 2026

Dag Hans, je hebt ons laten schrikken. Dit hadden we niet kunnen voorzien toen we, lang geleden als kind, samen bij je vader en moeder aan het avondeten zaten. Je zus Myriam corrigeerde je bij het laten van een flinke boer. "Kijk naar je naamgenoot, hij eet netjes". We dragen dezelfde naam, en toen Myriam vroeg om de adressen van alle 27 neven en nichten te verzamelen, ben ik meteen voor je aan de slag gegaan. Jij verdient het. Ondanks dat menigeen je lang niet heeft gezien, waren hun reacties hartverwarmend. Ik wens de familie heel veel sterkte.

Jan en Marja van Doleweerd 12 augustus 2026

Familie, van harte gecondoleerd met het plotseling overlijden van Hans.
Wij wensen jullie veel sterkte met dit verlies.
Lieve groetjes Jan en Marja

Elly en Jack 12 augustus 2026

Lief broertje

Wat een schok ging er door ons heen Hans is zoek !
Onze wereld en omstreken stond stil,tot na enige tijd Yvette ons informeerde dat we met het ergst denkbare rekening moesten houden !
Onmacht en boosheid was het gevolg ,onze goedlachse voor iedereen vriendelijke Hans is niet meer onder ons.
De gsm was voor Hans een welkome stuk gereedschap,met grote regelmaat had echt iedereen binnen de familie contact met hem in binnen en buitenland,lachen was dan wel de rode draad tijdens deze gesprekken.
Lachen met de Vlaamse taal was wel zijn dingetje, klappen is praten,en een microgolf een magnetron,Hans hield van lekker eten en hij at alles op,als hij op visite kwam dan moesten we hem wel ondersteunen en begeleiden het was net een jonge labrador die zomaar tijdens zijn entree en enthousiasme de kamer er anders uit kon laten zien maar hier lachte Hans en wij ook voluit weer mee.
En als hij dan op zijn stoel zat ging het hè hè,en wij koffie Hans ,en Hans ja lekker.
Ik noemde hem heel vaak menneke nu hoef ik dat niet meer te doen en als hij Elly aan de gsm had vroeg hij altijd hoe het met me ging zoals een echte schoonbroer en vriend betaamt ,en afsluitend altijd met zijn welbekende houdoe.
Tot op zijn laatste dag hield Hans van het leven maar wel op zijn tempo ,nee zeggen kon Hans ook heel moeilijk
en dat is hem uiteindelijk voorzien noodlottig geworden

Lieve broer /menneke rust zacht

MC van Aarle 12 augustus 2026

Lieve ome Hans,

Dat jij door een noodlottig ongeval plotseling uit het leven werd weggerukt, hadden we nooit kunnen verwachten. Het had niet mogen gebeuren. Soms worden ook dingen die voorkomen hadden kunnen worden, uiteindelijk noodlottig. Wat is dit veel te vroeg…

Nog geen veertien dagen geleden ontving ik je laatste spraakbericht. Het bleef tussen ons nooit langer dan drie weken stil. Via WhatsApp deelden we zoveel fijne momenten. Je was altijd oprecht geïnteresseerd en vertelde vol enthousiasme over je dagen. Nu zal het stil blijven.

Maar jouw opgewekte spraakberichten, jouw lach en jouw vertrouwde stem zal ik nooit wissen. Ik zal ze bewaren en opnieuw beluisteren, om jou te herinneren.

Als kind heb ik zoveel mooie herinneringen aan jou. Aan de tijd dat je nog bij oma woonde. Aan hoe je haar later nog iedere dag bezocht, samen met haar at en haar hielp waar je maar kon. Bij oma hoorde ome Hans, en dat vonden wij vanzelfsprekend en fijn. Toen zij nog met de auto naar België reed, zat jij steevast naast haar als copiloot.

Het verlies van je moeder is voor jou nooit gemakkelijk geweest. Daarom geloof ik met heel mijn hart dat je haar nu hebt teruggevonden, en dat je ook weer bij je vader bent. Die gedachte schenkt me troost.

Ik herinner me de tien gulden die we soms in onze handen kregen wanneer we jarig waren geweest. Ik herinner me de familiefeestjes van vroeger, toen iedereen nog gezellig bij elkaar kwam. Hoe je genoot, graag een biertje dronk en vooral zo aanstekelijk kon lachen. Jouw lach maakte anderen onmiddellijk gelukkig en kon een hele dag lichter maken.

Ik had zoveel respect voor jou, ome Hans. Op zijn Vlaams zouden we zeggen: “Nen echte plantrekker.” Wat moest je altijd lachen om ons Vlaams , en natuurlijk probeerde je het meteen na te praten.

Maar mijn allermooiste herinnering brengt me terug naar de lagere school in Nederland. Tijdens de speeltijd zagen we jou werken aan de plantsoenen op het schoolplein. Als kind voelde het zo vertrouwd en veilig om mijn oom in de buurt te hebben.

“Dat is mijn oom daar!”

Alle kinderen wisten het. Ik was trots op jou. Toen we naar België verhuisden, heb ik dat gemist. Juist die kleine, dierbare momenten zijn de herinneringen die voor altijd in mijn

hart zullen blijven.

We waren opnieuw plannen aan het maken om elkaar te bezoeken. Helaas zijn we nu te laat. Dat doet pijn. Er blijft nog zoveel ongezegd.

Ik zal vooral jouw lach en jouw stem blijven herinneren. Jouw warmte, je oprechte belangstelling en de manier waarop je helemaal jezelf was.

Rust zacht, lieve ome Hans.
Ik weet dat je zacht zult rusten, herenigd met de mensen die je zo hebt gemist.

Dit is geen vaarwel.
maar wel een: Tot ziens, ome Hans.

sjef en marianne potters 13 augustus 2026

Lieve familie van Brakel.

Geschokt lazen we de overlijdensadvertentie van jullie broer Hans. Hans hebben we leren kennen op de Catharinenberg waar ook onze lieve Mary woonde. Hij kwam meerdere keren per week op bezoek bij jullie moeder op wie hij dol was. Hans was altijd vrolijk en opgewekt en in voor een praatje.
Het was voor de andere bewoners ook fijn als hij er was.
Hans werd door iedereen sympathiek gevonden.
Wij schrokken van zijn overlijden. We hebben ervaren hoe dol jullie op hem waren en daardoor beseffen we hoe groot het verdriet voor jullie moet zijn.
Marianne en ik wensen jullie daarom alle sterkte om dit grote verlies te verwerken.
Hans was een bijzonder mens en zal door velen worden gemist.

Lieve groet,
Marianne en Sjef Potters

Lianne de Brock-Dashorst 13 augustus 2026

Lieve Hans,

Heel veel jaren heb ik jou mogen begeleiden bij Industrie WSD. Het is zo verdrietig dat jij op deze manier het leven los moet laten. Ik werd er heel stil van toen ik dit hoorde. Jij was echt een grote lieverd op de afdeling, nooit mopperen, aandacht voor je collega's, en vooral jouw grapjes. Dank dat ik jou heb mogen leren kennen! Lieve familie, woorden voor zo'n groot verlies heb ik niet. Kan alleen maar wensen dat jullie samen de kracht zullen vinden om het verlies van Hans te kunnen dragen! Heel veel sterkte, Lianne

Rien de Gier 15 augustus 2026

Gecondoleerd met het overlijden van Hans. Ik ken hem nog van lang geleden, we woonden als kind bij elkaar om de hoek (d'n Boogaard). Het was altijd leuk buitenspelen met ook Hans erbij, dus goede herinneringen. Veel sterkte gewenst met dit plotse gemis!